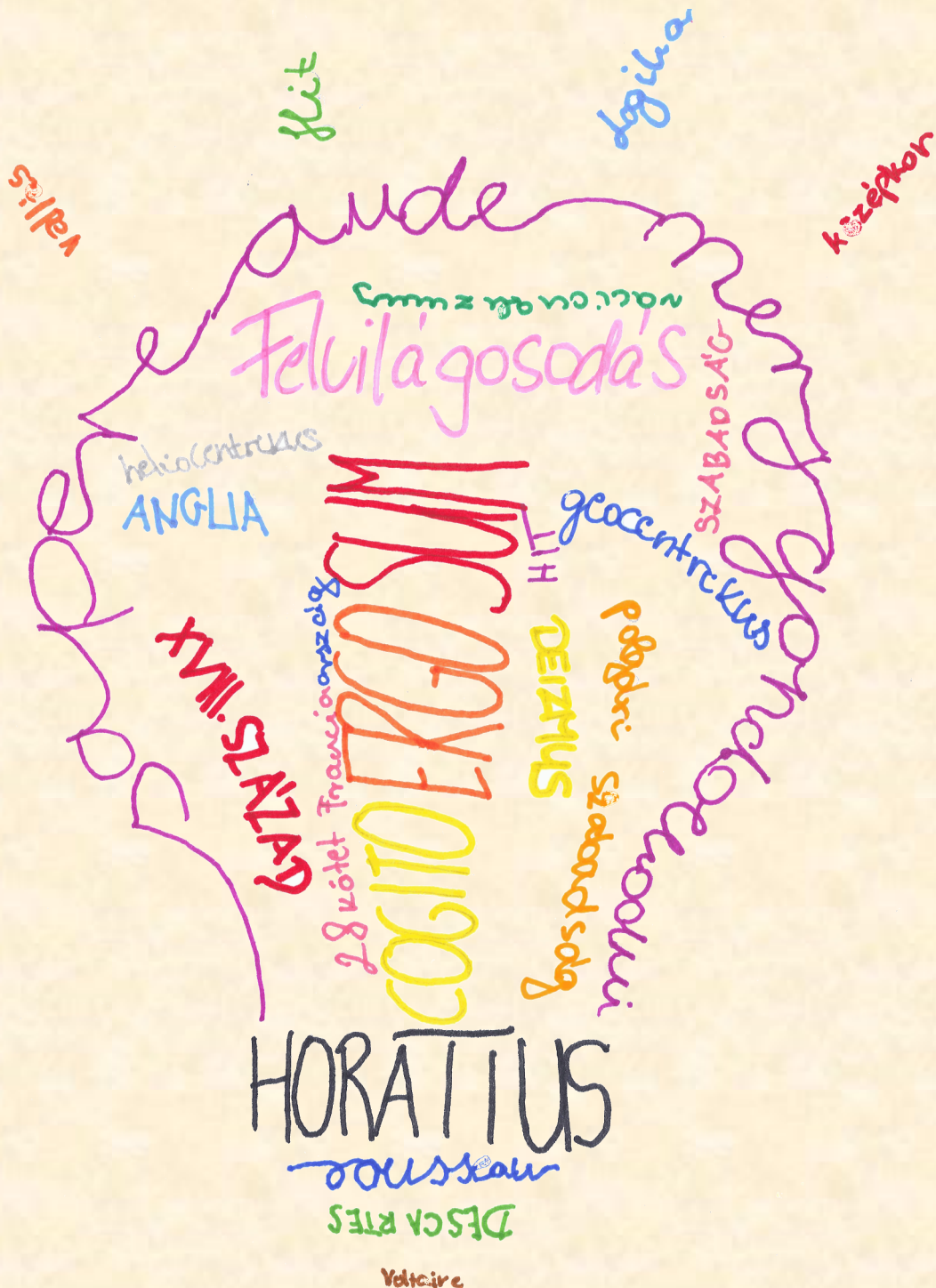

KáZsé Egész Könnyű

Az SzSzC Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolájának lapja

*VII. évfolyam 1. szám
2017 november*

Iskolabemutató

Nemrég iskolánkban az intézményt bemutató filmet forgattak. Az igazgató úrnak a filmben elmondott szövegét ezúton közöljük.

Az SzSzC Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolája kétféle szakmát oktat.

Köztudott, hogy **egészségügyi és szociális** területen dolgozó nővéreket, asszisztenseket, gondozókat képezünk.

A másik szakirány a **divat- és stílustervezés**, ahol szabást, varrást, ruhatervezést lehet elsajátítani.

A diákok itt a tanárok személyében támogatókra, segítőkre, az osztálytársaikban barátokra, a helyben **otthonra** találnak. Komoly szakemberek lesznek, de az iskola légkörét is szeretik. Érettségi után gyakran **több szakmát** is elsajátítanak itt, és gyakori az is, hogy ha elmennek, később visszajönnek.

A szakmai órákat **korszerű eszközök** segítik. A **frissen felújított épület** egészségügyi **szaktantermeiben** kórházi ágyakkal, kádakkal, orvosi felszerelésekkel, méretarányos, gyermek- és felnőtt, „működő” modellbabákkal gyakorolnak a diákok.

A művészeti, könnyűipari képzéshez **saját varrodánk** van, ahol a megtervezett ruhákat megvarrják, majd **divatbemutatókon** mutatják be.

Új számítógép-park, interaktív táblák segítik a többi tantárgy anyagának elsajátítását.

A diákok a szakmai-, magyar-, matematika-, idegennyelv-órákon **kisebb létszámú csoportokban** vesznek részt, így egy gyermekre több figyelem jut.

Külföldi cserekapcsolataink révén legjobb diákjaink Dániába, Finnországba, Németországba, Franciaországba utazhatnak.

Fontos számunkra a **tanár-diák partneri viszony** az órákon kívül is: külső rendezvényeken, divatbemutatókon, ingyenes méréseken a gyerekek együtt szerepelnek, dolgoznak tanáraikkal.

Gólyanap

Az augusztus 31-én rendezett gólyanap véleményem szerint nagyon jó volt, **Ádándi Kiss Gyula tanár úr jó ki-mozgást biztosított aznap.**

Az első feladat rejtvény- és kódfejtés volt, a kód-dal találtunk el a különböző helyekre, tantermek-be. Utána rizst kellett számolni, és ötféle zenét felismerni. Ezután feladatlap következett, majd az ejtőernyő-játék, amit nagyon élveztem.

Amikor felmentünk az osztályterembe, beszélgettünk, és írtunk egy szerződést, amit mindenki aláírt. A napot finom tortával zártuk. Köszönöm azt a csodás napot!

Szunyogh Vivien

Tartalom

Iskolabemutató	2. oldal
Gólyanap	2. oldal
Interjú Horváth Levente Attilával	3. oldal
Felújítás diákszemmel	4. oldal
Versenyeredmények.....	4. oldal
SZIN – Pleskonics András	5. oldal
SBO újraélesztési rekordkísérlet.....	6. oldal
Gólyaavató	7. oldal
Piros Ildikóval találkoztunk	11. oldal
SimpHoney.....	12. oldal
Irodalmi sarok	14. oldal
Moziajánló	15. oldal
Matúz Gábor: Nincs kegyelem	17. oldal
Könyvajánló	18. oldal
#kedvesüzenetek	20. oldal
Aranyköpések.....	20. oldal
Gratulálunk!	20. oldal
Egészségügyi szűrések.....	21. oldal
Üzemplátogatás – Vektor.....	22. oldal
Híres divattervezők	24. oldal
Finn kapcsolat, flash mob, Dánia.....	25. oldal
Képzőművészeti pályázatok.....	26. oldal
Ne feledd!.....	28. oldal

„Türelemmel, kitartással, megértéssel”

Interjú Horváth Levente Attila igazgató úrral

Iskolánk energetikai felújításával kapcsolatban, az „átadás küszöbén”, 2017. október 25-én Mikó Anna Júlia tanárnő Horváth Levente Attila igazgató úrral folytatott beszélgetést.

– Az iskolában két hónapig mindenki életét befolyásolta az épület felújítása. Hogyan indult ez a beruházás?

– Iskolánk megnyert egy energiahatékonysági pályázatot, amelyet a Szegedi Szakképzési Centrum nyújtott be.

– Milyen fejlesztésekre kaptunk lehetőséget?

– A tervezés során kiderült, hogy csak a főépületre elegendő a pénz. Ott teljes nyílászárócseré, valamint külső hőszigetelés történt, a tetőt is beleértve. Ez bruttó 160 millió forintba került, ami minden költséget magába foglal.

– Óhatatlanul felmerült, szülői értekezleteken és órákon is, hogy hogyan csúsztak a munkálatok a tanév idejére.

– A közbeszerzési eljárás húzódott el. Augusztus 15-én lett meg az eredmény, és akkor már elkezdődtek a munkálatok, de mivel ennek vannak előkészületei, például az ablakok legyártása, a munka érdemi része később került sorra.

– A sok szép, új ablakra kerülhet-e szűnyogháló is? Ez már nyilván nem energetikai szempontból fontos, de itt vagyunk az erdő mellett, és mostanában komoly gondot okoz a bűdösbogár-invázió, ami országos probléma.

– Alapvetően a kivitelező annyi szűnyoghálót tesz vissza, mint amennyi volt. Sajnos nagyon kevés volt, összesen nyolc.

– Saját forrásból esetleg tud az iskola tenni valamit?

– Igen, ezt igyekszünk saját forrásból bővíteni. A cél, hogy minden osztályteremben legyen egy szűnyoghálós ablak, és akkor azon át lehet szellőztetni azokban az időszakokban, amikor nagy a bogárjárás.

– Mi az átadás pontos időpontja?

– Október 30-án adják át a kész épületet.

– Korábban volt szó az udvar felújításáról. Számíthatunk esetleg emiatt további munkálatokra?

– Az egy pályázat, amit még nem bíráltak el. Beadta a centrum, reménykedünk a pozitív elbírálásban. Addig is, ezzel a felújítással kapcsolatban szeretném mindenkinek megköszönni – tanárnak, diáknak, az iskola egyéb dolgozóinak – azt, hogy ebben a rendkívül nehéz időszakban kellő türelemmel, kitartással és megértéssel álltak hozzá a helyzethez. Sok problémát okozott a felújítás, habár azt is szeretném elmondani, hogy a kivitelező igyekezett alkalmazkodni hozzánk, amennyire lehetett, de ugye ahhoz, hogy munkavégzés folyik, néha óhatatlanul társul a zaj is. Ezt igyekeztünk mérsékelni bizonyos időszakokban, kiemelném, hogy a munkások szombaton is dolgoztak, de nem haladhattak úgy, hogy ne zavarjanak bennünket.

– Nyilván szépült is az iskola, de az elsődleges cél, hogy az iskola fenntartási, fűtési költsége csökkenjen.

– Így van. Ez pályázati feltétel, és ezt monitorozzák a későbbiekben. Ellenőrizni fogják, hogy mennyiben volt sikeres.

Mikó Anna Júlia

Felújítás diákszemmel

Az építkezés nagy hatással volt ránk! Sok volt a zaj, a por, és néha nem tudtuk, melyik teremben vagyunk, mert ahova ki voltunk írva, ott ablacsere volt. Nem igazán ment a koncentráció sem az óra anyagára, amikor az ablakokban, az állványokon járkáltak az emberek. Amikor fontos dolgokról volt szó, akkor kezdtek fújni, faragni, vésni. Persze ment a viccelődés, hogy „Mi is megyünk segíteni!” és a hasonlók. Megnéztük a munkásokat is, és hát volt egy-két megjegyzés („Hmmm, de jól néz ki!”, „Ne a nyitott ablaknál dohányozz!”). De ha már a dohányzásról van szó, rájuk nem ugyanúgy az 5 m vonatkozik, mint ránk? – Tudom, amit szabad Jupiternek, nem szabad a kisökörnek.

Azért belegondolva nem is volt annyira jó poén. A tanáraink is sokat szenvedtek azzal, hogy túl tudják beszélni a fűrészt, a vésést, a flexelést és a többit. És persze a diákokat is fegyelmezni kellett ennek tetejében. Néhány kivétellel végül is meg lehetett oldani, hogy mindenki odafigyeljen, és próbált mindenki jó diák módjára csendben maradni, figyelni a zaj ellenére is. Az én magánvéleményem az, hogy a sok kellemetlenség ellenére csodás lett az iskola! A munkások szívüket-lelküket beletették, és nagy hálával tartozunk nekik.

Ördög Regina

Versenyeredmények

Az „Idegen (?) szavak anyanyelvünkben” (2017-2018.) című verseny eredménye:

Szakképzősök

- I. Hegedűs Csaba (14. mentő)
- II. Plavdik Boglárka és Mohai Richárd (13. gyal)
- III. Csehi Evelin (13. gyal) és Paragi Edina (13. gym)

9-10. osztályosok

- I. Bárkai Noémi és Zobolai András (9. a)
- II. Rákóczi Anita és Sebők Petra (10. b)
- III. Gábor Réka és Nagy Kitti (9. b)

Köszönjük a részvételt, és gratulálunk a győzteseknek!

Marancsik Márta

Implom József helyesírási verseny iskolai fordulója:

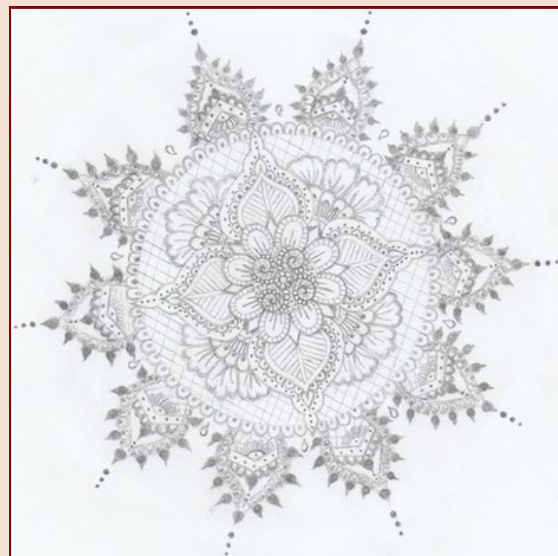
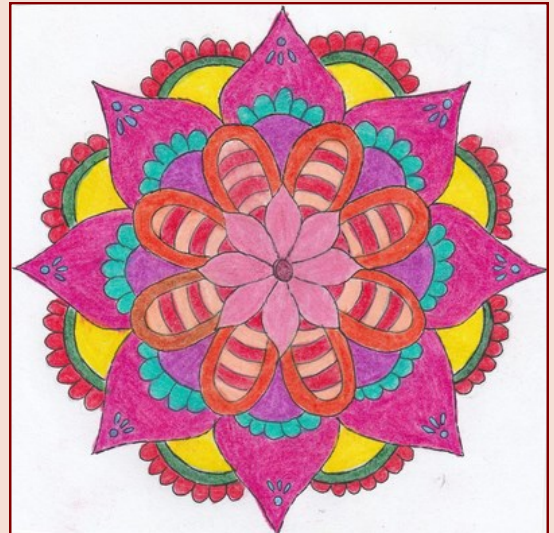
- I. Bárkai Noémi 9. a (71 pont)
- II. Rác Viktória 10. a (61 pont)
- III. Labádi Laura 12. b (60 pont)

Nehéz volt a 100 pontos feladatsor, ahogy ez a megyei versenyen is így szokott lenni.

A tulajdonnevek, az elválasztás és a rövidítések feloldása okozta a versenyzőknek a legtöbb problémát.

Minden résztvevőnek gratulálunk!

Fejes Edit

Pipicz Katalin és Nagymihály Márta
gyönyörű mandalái házi feladatként készültek.

Idén is ellátogattunk *Varga Szaszával* (12.b) a SZIN-re, ahol most először bekerülhettünk egy kicsit a backstage-be. Kaptunk egy Press kártyát, amivel bemehettünk a színpadhoz közel fényképezni és videózni. Kezdekortól ott kellett állnunk a színpad előtt, ahol beengedtek minket. Az első három dalig lehettünk bent minden fellépőnél. Egy élmény volt. Természetesen interjút is készítettünk.

„Ha hangja van, akkor lelke is van”

Interjú Pleskonics Andrással

– *Rólad tudni lehet, hogy rádiós vagy. Hol dolgoztál életed során?*

– Harmincvalahány éve rádióztam intenzívebben a körzeti rádióban. Amikor a stúdió indult, másfél évig külső munkatárs voltam. Aztán beindult a kereskedelmi rádiózás – előbb Vásár Rádió, aztán Rádió88. Utána pedig elindultunk, hogy a kis településeket – a Dél-Alföldön tizennégy települést – ellássuk rádióval. A webrádiózás szegedi kezdeteinél volt egy jelentős feladatom, most pedig húsz év szünet után a Panda Rádióba hívtak vissza pont a nyugdíjazásom napján. Jól eltalált hívás volt. Van egy 2-2,5 órás műsorom, keddenként „Dr. Rock szakrendel” címmel ajánlom magamat.

– *Zenéléssel is foglalkozol, dobolsz. Mióta játszol? Dobon kívül játszol más hangszeren is?*

– Inkább azt mondanám, hogy dobon kívül játszom ütőhangszereken, mert dobom nincsen. Én ilyen fészekrabló szarka vagyok, mások dobszerelései mögé szoktam beülni. Sajátom soha nem volt életemben. Így gyakoroltam fiatalkoromban a rockot is, Orosházán pedig jazz klubom volt nagyon-nagyon régen, még valamelyik előző évezredben.

Színházi koromban, Békés megyében játékmesterként kezdtem ezt régen csinálni, hogy minden olyan hangszeren játszottam, ami gyakorlatilag eldobható, sőt haszталannak számít, de hangja van. Az alapmondatom ezzel kapcsolatban: „Ha hangja van, akkor lelke is van.” Ha megszólaltatod egy élettelen tárgy hangját, akkor kivetted a lelkét, és magadat meghosszabbíthattad valamivel. Én alkottam egy saját terminus technicust, aminek az a neve, hogy háztartási ütős hangszerek. 5 évestől 99 éves korig ki van próbálva, és azonnal visszahozza azt a gyermeki énedet, azt a játékos, játszó valamit.

Csongrádi Beáta, Varga Szasza

Újraélesztési rekordkísérlet

2017. szeptember 22-én az egész iskola kivonult a Huszár Mátyás rakpartra, ahol az Európai Unió Közlekedésmentes Napjának keretein belül újraélesztési rekordkísérlet volt az SZTE SZAKK Sürgősségi Betegellátó Osztály szervezésében. Ez a rendezvény azért jött létre, hogy felhívják az emberek figyelmét az újraélesztés fontosságára, és a laikusokat megtanítsák az újraélesztés szabályaira. Velünk együtt 982 fő vett részt a kísérletben. *Csongrádi Beáta* és *Kothencz Gabriella Nagy Zsike* leendő szakápolót kérdezte, aki esti képzésben tanul iskolánkban, de nem iskolai szervezésben érkezett a helyszínre.

– *Honnan értesültél erről a rendezvényről?*

– A facebook-on volt meghirdetve az esemény már több hónappal ezelőtt. Lehetett jelentkezni, és bejöltem, hogy érdekel a rendezvény.

– *Részt vettél esetleg a rekordkísérletben is?*

– Igen, az első körben benne voltam.

– *Milyen élmény volt?*

– Eltért attól, amit a gyakorlatban tapasztaltam. Ápolónő vagyok, és klinikai körülmények között volt már ebben részem. Kicsit meg is lepett, mert egészen más volt a menete, koncepciója. Itt művi körülmények voltak, látványos volt.

– *Mennyire tartod fontosnak azt, hogy civil, laikus emberek is megismerkedjenek az újraélesztés helyes menetével?*

– Ápolónőként nagyon fontosnak tartom. Nagyon tetszett, hogy gyerekeket, óvodásokat, kisiskolásokat is láttam itt. Fontos az is, hogy az egyenruhások példaértékűen nagy számban vettek részt. Lehet, hogy ők más körülmények között kellett, hogy találkozzanak ezzel.

– *Ha esetleg lenne következő alkalom, ha ebből hagyomány válna, ajánlanád-e másoknak, illetve eljönnél-e te magad is erre a rendezvényre?*

– Úgy tudom, ez már nem az első alkalom volt. Persze, hisz jó dolog mindenben részt venni, ami több ember tanítására, oktatására alkalmas.

*Csongrádi Beáta,
Kothencz Gabriella*

Az idén október 19-én tartottuk a gólyaavatót. Az eseményről Csongrádi Beáta és Ördög Regina (ld. 9. oldal) beszámolója mellett a zsűri pontozólapja és a tizedikesek által előre elkészített forgatókönyv segítségével tudósítunk. A 9. évfolyamnak először is a megadott módon kellett felöltözni.

A 9. a-ban a fiúknak 3 cm vastag szemöldököt kellett rajzolniuk, hozzá harisnya, térdzokni, szoknya, tangapapucs és a póló fölött viselt melltartó volt a kötelező viselet. A lányok melegítőnadrág fölé húzhattak térdzoknit, szintén 3 cm vastag szemöldököt és a száj vonalán túllógó rúzst írtak elő nekik. Az iskolai felszereléseket fekete kukászsákban kellett cipelniük.

A 9b fiútagja szandált vagy papucsot, térdzoknit és cicanadrágot, fecskét, haspólót, melltartót, „lenyalt haját” és sminket kellett, hogy viseljen. A lányok szandált vagy papucsot, térdzoknit, cicanadrágot, szoknyát, hálóinget, tupírozott haját és összehúzott szemöldököt viseltek, sminkelniük viszont nem volt szabad. Táskaként párnahuzatot használhattak.

A 9.f lányai pizsamát viseltek boxerrel, a fiúk pedig melltartót vettek a pizsamához. A hajuk tíz copfba fonva díszelgett, a smink pedig tilos volt. A tanszereik vödrökben érkeztek az iskolába.

Az **öltözékek** ellenőrzését a **KZs-indulók** előadása követte. Ezt követően a csapattagoknak **vécépapírral** kellett betekerniük egymást.

A „közös ülés” elnevezésű feladatban az egész osztálynak körbeállva kellett egymás ölébe ülni, majd így megtenni három lépést.

Ezután következett a **lufiborotválás**: négy darab borotvahabbal megtöltött lufit kellett megborotválni úgy, hogy ne durranjon ki (természetesen ez nem sikerült maradéktalanul).

Majd osztályonként egy diák **fejhallgatót** kapott. A feladata az volt, hogy a hallott zenét hangosan énekelje minél érthetőbben, hogy az osztály ki tudja találni a dal címét és szerzőjét.

Az öltözködéses feladatok még nem értek véget.

Osztályonként egy embernek egységnyi idő alatt **minél több ruhadarabot kellett felvennie.**

Ismét nagy sikert aratott a „lappuszi”: az osztályok fiútagjai közül az egyiket újra és újra ki kellett rúzsozni, miközben egy papírlapra minél több pusztit kellett nyomnia.

Ezután egy-egy szerencsés **Sport szeletet** evett késsel-villával, csukott szemmel, miközben a segítője szavakkal irányította.

A csokievés után az osztálytáncokig már csak a **lufidurrantós** feladat volt hátra: minden osztályból nyolc-nyolc fő mindkét bokájára lufit kellett kötni, és a feladat az volt, hogy az ellenfél lufijait kidurrantsák, miközben megvédik a sajátjukat.

Végül minden osztály **táncolt** a tizedikesek által előírt zenékre.

A kötelező zenék a következők voltak:
9.a: Pribelszki Norbi x trapboi x Relecta – HosszúKatinka,
9.b: Lucky Charmes ft. Da Professor – Ready,
9.f: Kis Gröfo—Lávkóma.

A **gólyacsőröket** az idén a következőképpen mérték meg: a tanulók osztályonként egymás mögé álltak úgy, hogy a gólyacsőr a másik tarkójához érjen. Az az osztály kapott pontot, amelyiknek a leghosszabb „gólyacsőrsora” volt.

Természetesen senki nem mehetett haza gólyacsőr nélkül, amelyet a kilencedikesek „engedetlensége” miatt – valamiért nehezükre esett bizonyos, a tizedikesek kiszolgáltatásáról szóló részek kimondása – részben meg kellett ismételni.

A szoros versenyben nem volt könnyű a zsűri dolga, de végül megszületett a döntés: a vándorbékát a 9.a őrizheti a következő egy évben.

Én ezen az eseményen fotósként vettem részt. Sok ilyet láttam már, és tanúsíthatom, hogy mindhárom osztály teljes erejéből küzdött, komolyan vették a feladatokat. A legnehezebben szerintem a zenefelismerő feladatot teljesítették, a legkönnyebben a versírás ment. Megállapítottam, hogy évről évre egyre jobb alkotások születnek.

Azért szeretem a gólyaavatót, mert ilyenkor lehet igazán látni, hogy egy-egy osztály mennyire tud összetartó lenni, és bepillantathatunk abba is, hogy hogyan gondolkodnak közösen. Sok sikert kívánok nekik!

Csongrádi Beáta

9.a: A 10.a

Ez az osztály egy csoda,
Tizedikes is maradna!
Ez az osztály nagyon zseni,
Bukásból pótvizsgára nem menni.
Hatalmas Istenek
S minket is szeretnek,
Ezért mi is szeretjük őket,
A nagy zseniket!
Az osztály nagyon családias,
Példát vehetne a kilencedik a is.
A kombájn learatja a termést,
Mint a 10.a a jó eredményt.
Janibának kézcsókja
A lányokat sokkolja.
Janibá a király,
A szövege nagyon fájár.
Ez az osztály olyan,
mint egy kölesgolyó,
A tizedik osztály pedig
egy szeszélyes folyó
Szeretem a fridget spinert,
mint a pizzán a feffert
A Pszeudopszeudohipoparathireozis olyan, mint egy
feudális fizis

9.b: 10.b a király

Szóljon ez az óda
Mely istenít benneteket
Már évek óta

Írom e sorokat
Közben eladom a lovamat
Mely cirkulációs kanyarstabilátorral
Extraként szerelve

Zengjen ez az ének
3 dl köménymagtól spékelt
Porszívócsövön keresztül szól

A körklaviatúrás térhajlítótlól
származó
Csodás Musculus
Sternocdecdomastoideus
Köszönti a csodás, isteni 10.b-t
Popsitörlőn keresztül

Én is nemrég estem át a gólyaavatómon, röpke egy éve. A mi gólyaavatónk sem volt piskóta. Nagyon jól éreztem ott is magamat. Most egy kicsit mi is belekóstolhatunk, hogy milyen is a gólyaavató megrendezése!

Nem ment minden olyan gördülékenyen, ahogy mi szerettük volna. De mindenki beletette a legjobb tudását, és egyből könnyebben ment. A nehézségeket az okozta, hogy az osztályom (10.f) aznap gyakorlaton volt, és nem egészen jutottunk dűlőre, hogy ki, hol, mikor és mit tud segíteni, ki fogja ellenőrizni, hogy a gólyák úgy vannak-e felöltözve, ahogyan mi kitaláltuk – de végül ez is megoldódott. Az előfeladatok kitalálása nem volt annyira nehéz, azt nagyon gyorsan megoldottuk. Próbáltunk hasonló előfeladatokat kitalálni, mint amik nekünk is voltak.

Elérkeztünk ahhoz a bizonyos „nagy naphoz”, amikor a gólyákat felavattuk. Addigra érdekes módon minden probléma elszállt, és minden tökéletesen ment. Mindenki jól érezte magát azon a napon. Úgy éreztem, hogy az osztályok nagyon odatették magukat, hogy el tudják nyerni a vándorbékát! Az állás nagyon szoros volt, de az első helyezett a 9.a lett, nagyon ügyesek voltak. A második helyezett a 9.f lett, persze, a mi utódjaink, nagyon büszke lett rájuk az osztályom nagy része, mert mi is pont a második helyen végeztünk, amikor mi voltunk kicsi gólyák. A harmadik helyezett a 9.b lett, kicsit le voltak törve, de ha ez megvigasztalja őket, az utolsókból szoktak az elsők lenni, csak nem szabad feladni.

Az osztálytáncoknál a 9.f odatette magát, mert mi kikötöttük, hogy a klipből egyetlen mozdulatot sem vehetnek ki, és ők nagyon jól megcsinálták. Mondjuk, amikor megláttam a hosszúkatinkás táncot, lelkiismeret-furdalás kapott el, mert ők pedig lemásolták a táncot. Sok ismerős feladat volt, és jó volt látni a gólyák arcán, hogy boldogan végigcsinálják még azok is, akik harmadjára is gólyák maradtak. Nekem nagyon sok jó élményt okozott ez a nap, visszatértek azok az emlékek, amikor mi voltunk kicsi gólyák. Nagyon remélem, hogy a mostani gólyáinkban is vissza fog térni ez a röpke egy nap, és örömmel fognak visszagondolni rá!

Ördög Regina

Gólyaeskü

Én mint újonc gólya megfogadom, hogy ezen esküpontokat legalább a szavak szintjén igyekszem betartani, annak látszatát keltve, hogy a gólyaavató után a lehető legkomolyabban veszem őket. Az imént említett módon a KZS diákselege és tanári kara előtt esküvel fogadom, hogy: hozom a 1.9-es átlagot félévkor és év végén. A tesiórán tiszteletudón felmutatom az általam írt felmentő igazolásomat. Esküszöm, hogy az idegen nyelvek közül legalább az ellenkező neműek nyelvtechnikáját igyekszem elsajátítani. A büfé előtt sorakozva minden felsőbbévest magam elé engedek.

Ha nálam idősebb iskolatársat cipekedni látok, táskáját azonnal a kívánt osztályterem elé viszem. Ígérem, hogy legalább látszatát keltem annak, hogy az órán jelen vagyok. Ígérem, hogy csak akkor veszek csokit és édességet a büfében, ha arra egy tizedikes igényt tart, és végül ígérem, hogy vérbeli gólya válik belőlem, hogy senki és semmi nem tart vissza attól, hogy a későbbiekben az iskolában valamiféle pozitív nyomot hagyjak magam után – így például a padokon, falakon és a tesziöltözőben.

Kossuth Zsuzsanna szelleme engem úgy segítjen!

9.f: A 10.f-hez

Csodás ez a nap,
hogy így összegyűltünk ennyien,
ezekben a fantasztikus göncökben!
Ti vagytok a legjobb osztály,
habár hazudni nem tudunk
úgy igazán.

Kedvenc jószágotok
közé sorolható az eccavu,
mert álomvilágban éltek,
de ez így a jó!

Elkelkáposztásítalanítottátok
a böcsületet,
de ha meghívtok egy cigire,
talán visszanyerhetitek.

Ti egy összetartó osztály vagytok,
ezen nincs mit vitatni,
de ezt a témát jobb lenne
inkább kihagyni!

Éhenkórászokként mászkáltok,
majd gyorsan jön is a kérdés,
van kajátok?

Bolondok vagytok? Az már tuti!
A bolondságok elől is
már kár elfutni.

Szeretnivalók vagytok, de nagyon,
éppen ezért a
moszkvicssluszkulcsot
én most a kezetekbe adom!

„Hűség, magyarság benne van”

Piros Ildikó Szabó Magda-estje

2017. október 13-án, a Petőfi-telepi Művelődési Házban hallgathattuk meg Piros Ildikó művésznő önálló estjét, amelyet Szabó Magda születésének századik évfordulója alkalmából rendeztek. A kétórás előadás lebilincselő volt, Szabó Magda életét mutatta be képekben és történetekben. Érzelmekben nem volt hiány, amit a könnyáztatta arcok bizonyítottak. Az előadás után Piros Ildikó művésznő megtisztelt azzal, hogy iskolaújságunk felkérésére külön is megfogalmazta, mit jelent számára Szabó Magda és ez az évforduló.

„Negyven éve találkoztam Zsuzsanna testvérrrel. Szabó Magda megálmodta annak idején az Abigélt, Zsurzs Éva pedig filmre álmolta. Azt gondolom, azért fontos generációk életében ez a mű – úgy is, mint olvasmány, de úgy is, mint film –, mert ahogy Szabó Magda mondja az előadóestemben: „Hűség, magyarság benne van.” Gyerekeken keresztül próbálja „nevelni” az embereket, az országot, hogy hogyan kell segíteni, hogy mi a szeretet, mi a hazaszeretet, mi az emberség.

Nagyon sokan megállítottak engem a film után, főleg gyerekek, hogy hol van ilyen iskola. Ugyanis a gyerek az első tizennyolc évében nem azt keresi, hol lehet a szabadság, hanem hogy hol van az a szigor, ahol őt nevelik. Persze ebből mindig ki akarnak lépni, kikacsintani onnan, ami teljesen természetes, de a szigorúság, a fegyelem az, ami megedzi a gyerekeket az életre, és arra nagyon nagy szükség van.

Én, aki a kecskeméti Bányai Júlia Gimnáziumban végeztem, október 2-án vettem át a Tiszteletbeli Polgár címet. Ötven éve eljöttem a szülővárosomból, így ez életem egyik legnagyobb ajándéka volt. Nem tudom, hogy hogy jutottam az eszükbe (tizennyolc évesen elmentem, és megcsináltam az életemet Budapesten, sose tagadtam, hogy a híres városnak a szülőtte vagyok, de nem számítottam erre a nagy kitüntetésre). Szabó Magda Debrecennek volt a tiszteletbeli polgára, díszpolgára. Amikor megkaptam ezt a díjat, próbáltam megköszönni Kecskemétnek azt az első tizennyolc évet, pont úgy, ahogy Szabó Magda megköszönte az ő fiatalkorát és gyerekeveit Debrecennek.

Nagyon sok helyen összecseng Szabó Magda sorsa és az én sorsom, vagy a gondolata és az én gondolatom, itt fűződünk mi össze. Negyven év az életemből, mióta ezzel foglalkozom. Most úgy döntöttem, hogy amikor neki a századik évfordulója lenne (100 éves lenne és 10 éves az évforduló), kötelességem nekem – nemcsak mint Zsuzsanna testvérenek, hanem mint Piros Ildikónak – tisztelegni egy ilyen nagy író előtt, akit negyvenkét nyelvre fordítottak a világban.

Úgy gondolom, hogy aki Szabó Magdát leveszi a polcra és olvassa, az többé válik. Jókai, Arany, Gárdonyi ötvenezer magyar szót használtak, mi az életben háromszáz magyar szót használunk. Ha Szabó Magdát olvassuk, akkor nemesebb emberek leszünk. Idézőjelesen nemesebbek, de ez nagyon fontos nekem, mert rengeteg és különleges az ő latin műveltsége és a kilátása a világba (Bécsben is élt). Olyan adomány ő nekünk, hogy nem is kell olyan messzire mennünk, mint Jókai. Azt mondom, hogy ápolnunk kell Szabó Magda kincseit.”

Földi Lili

Turnéstart: itt a SimpHoney!

Interjú Bencsik-Kovács Zoltánnal

A Honeybeast zenekar tavaly tartott nagy sikerű Erkel színházi koncertje után országos turnéra indult dalainak különleges, szimfonikus zenekarral bővítve játszott változatával. Újságunk éppen az első, szegedi koncert után jelenik majd meg, de Bencsik-Kovács Zoltánnal még előtte, október 26-án beszélgettünk.

– Az mindig is világos volt, hogy te szereted, ha a dalaid minél több hangszerrel szólalnak meg. Hogy született meg a SimpHoney ötlete? Nagyon hiányzott ez a hangzás?

– Mivel a képzésem részben klasszikus zenei a magyar-ének szak miatt, mindig is érdekelt a klasszikus zene, klasszikus hangszerelés, szimfonikus zenekari hangzás. Ha nagyon rám van bízva, inkább ilyen zenéket hallgatok, nem is annyira popzenét vagy könnyűzenei műfajokat. Kézenfekvő volt, hogy esetleg a zenekar megszólalását ezzel lehetne színesíteni, és ezzel valami különleges eseményt létrehozni. Némiképp értek is hozzá, mert tanultam a főiskolán hangszerelést, egyebeket, és szórakoztat megcsinálni ezeket az arrange-okat, kitalálni, hogy a hegedűk mit játsszanak, hogy ez így összhatásban milyen tud lenni. Szóval engem érdekel elsősorban. Egyébként a tavalyi „erkeles” koncert alapján úgy tűnik, hogy a közönség érdeklődésével is találkozott ez a törekvés. Nyilván megérdemli a vidéki közönség is, hogy ezt láthassa. Vicces egyébként: tavaly a vidékiek voltak megsértődve, hogy csak Pesten volt SimpHoney, most meg a pestiek, hogy csak vidéken van.

– Ezek szerint nem a helyi szimfonikus zenekarokkal dolgoztok, hanem mindenki utazik.

– Felmerült az ötlet, hogy helyiekkel csináljuk, de az a tapasztalatunk, hogy azért érdemes ezt jól ki-gyakorolni. Ez nem a zenekarok minősége vagy szakmai képzettsége miatt van így, egyszerűen nincs lehetőség arra, hogy minden egyes alkalommal már reggel odautazzunk, és egy nap alatt próbáljunk. Az még több költséggel is járna. Akikkel most megyünk, a Dohnányi zenekarnak a kicsit leszűkített vonós-kara – lesznek olyan színpadok, ahol még ez a kisebb zenekar sem fog elférni – nagyon profi. Ez a zenekar kísérte például Stinget, amikor Magyarországon játszott. Tehát ők tényleg nem ügyetlenek, de azért velük is volt egy brutális négyórás próbánk a SimpHoneynál tavaly az Erkelben, és utána a helyszínen is eljátszottuk kétszer, még a koncert előtt. Tehát kell a próba, szükség van rá, és ezt a helyi zenekarral nem akartam kockáztatni.

– Kérdezték tőlem, hogy ezt a hangszerelést is te csinálod-e, mondtam, hogy nyilván...

– Szóba került az is, hogy valaki mással csináltatjuk, csak egyrészt borzasztó drága lett volna, másrészt meg nem az történt volna feltétlenül, amit én akarok.

– Azért ez egy kihívás is, nem?

– Kihívás, de azért annyira nincs benne tapasztalatom. Ismerem a kottát, nem ezzel van baj, de nem vagyok benne gyakorlott. Nem szimfóniákat írok, hanem popdalokat. Meg hát ma már – ez talán érdekesség – nem kézzel írják a kottákat, hanem vannak erre célszoftverek, és annak a kezelése kb. olyan, mint egy Excelnek vagy Wordnek a professzionális kezelése. Az is hónapokba telt, mire azt megtanultam. Szóval irdatlan munka van benne. Viszont azt hiszem, hogy a végeredmény megérte.

– Zsófi nem izgul jobban?

– Zsófinak tulajdonképpen nem sokkal több a dolga, mint egyébként. Sőt, talán még kevesebb is.

Itt nem kell feltétlenül felszántani a színpadot, nem kell show-t csinálni. Ez igazából koncert, nem pedig egy rockbuli vagy popzenei party. Inkább egy hangverseny, ha szabad így fogalmaznom. Tulajdonképpen itt csak énekelni kell, azt meg egész jól tud, úgyhogy neki ez nem jelent plusz kihívást. Bár... Tavaly is velük játszottunk, és volt nemrég a teljes Dohnányi zenekarnak egy fellépése, és többek között Zsófit hívták meg – volt ott más is, Szirtes Edina Mókus is énekelt dalokat –, ők nagyon elégedettek voltak vele. Tehát Zsófinak ez lehetőség arra, hogy egy más környezetben is megmutassa magát.

– *A turné most, november 4-én, nálunk kezdődik, ugye?*

– Igen, itt, „hazai pályán”. Voltak pro és kontra érvek ezzel kapcsolatban. Hogy mást ne mondjak, a dobos lakhelyétől egy laza három és fél perces sétányira van a Szegedi Nemzeti Színház, és ez mindenképpen jobb, mert nem fogunk annyira elfáradni az utazásban. Ugyanakkor az első koncert egy picit azért mindig rizikós. Mondhatjuk, hogy tavaly az Erkel SimpHoney-n már átestünk a tűzkeresztségen, de itt azért hét dallal több lesz, kicserélődik néhány dal, egy picit a szerkezet és a hangszerelés is megváltozik. Úgyhogy ez olyan, mint egy teljesen új műsor, és itt fog debütálni, ezért egy kicsit izgulunk. A szegedi közönségnek mindig a legjobbat akarjuk nyújtani.

– *Mások vagyunk, más a „hazai” közönség?*

– Nem tudom. Mi vagyunk szegediek. Ezt a közönséget, amelyik itt a színházban majd meg fog jelenni, szerintem nem nagyon ismerjük még. Nyilván van átfedés, de szerintem akik ide eljönnek, azok egy része olyan lesz, aki lehet, hogy még életében nem volt Honeybeast koncerten. A SimpHoney nem olyan, mint egy szimfonikus koncert, azért itt lesznek dobok meg gitárok is, de ott a kibővített zenekar, és mellette a kórus meg a vonósok. Teltebb lesz a hangzás, lesznek olyan részek, amikor csak a vonósok szólnak, és lesz, amikor csak a kórus szerepel.

– *Azért kérdeztem, hogy mások vagyunk-e, mert némelyik koncerten leolvasom a szádról, hogy „nem igaz, még ezt is tudják kívülről”. Ez az élmény máshol is megvan, hogy kijön egy lemez, és néhány héttel később a közönség az összes dalt kívülről fújja?*

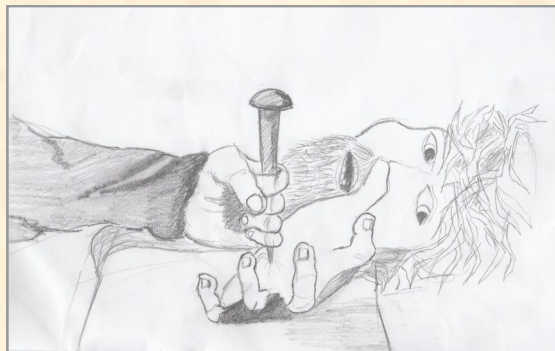
– Nem tudom. Szegeden pont annyit játszunk, mint más városokban, úgyhogy Szeged ilyen értelemben nem kiemelt hely, csak annyiban, hogy Zsófin kívül majdnem mindenki legalább részben itt él. Vannak országrészek, ahol talán egy kicsit jobban ismerik a számainkat, meg vannak, ahol kicsit kevésbé, de azért többnyire azt látjuk, hogy az az első négy-öt sor, meg a hangadók tényleg tudják mindenhol. És ez független Szegedtől. Pesten is ugyanúgy fűjják. Inkább az a döbbenetes élmény, hogy most már olyan dalokat is énekelnek, amik nem nagyon vannak rádióban. Például meglepetésünkre a Védtelen című dalunknak több mint egymillió nézettsége van a youtube-on úgy, hogy rádiók nem játszották, és – bár most készül – klip sincs belőle. Ilyen nem nagyon szokott előfordulni. Egyre többen érdeklődnek a Honeybeast iránt. Akárhol fellépünk, szinte mindenhol teltház van, szabad téren pedig óriási a tömeg. A szegedi SimpHoney jegyek is egy hét alatt elfogytak, pedig elég borsos volt az árak.

– *És hová bírod még erővel?*

– Kampányszerű ez az egész. Most nagyon durva, napi 12-14 órát dolgozom a tanítással együtt, de amikor „forog a gép, az alkotó pihen”. Nem kell állandóan belenyúlogatni. Nyilván, amíg megírom a kottákat, meg amíg lepróbáljuk, az sok meló, meg a turné is. De az már azért lazább, mert az a munka, ahol nagyon ott kell lenni fejben egy koncerten, az az a bizonyos másfél óra. Egyébként olyan a stáb, hogy most már majdnem mindent megcsinálnak helyettünk, nekem már nem kell erősítőt pakolni. Így simán lehet bírni, tanítás mellett is.

M. A.

Irodalmi sarok

A szokatlan látásmódú Biblia-illusztráció Benke Brigitta munkája.

Ásítok, ha kell, várok, ha szükséges, vágok,
Nem eret, csak arcot, mert az okos ember nem nyávog,
Hiszen ott a remény.

Szeretet, békesség, a mantrák és édesség,
Nyájasság, kedvesség, a keserű helyett egy sem betegség,
Tehát utat vágok.

Semmi sem sok, semmi sem kevés, nem való ok,
Extázis, bár az nem bázis, de már semmitől sem hányok,
Jöjjön az édesség...

Nagy Gitta

Ötvenhat

Csönd van. Vihar előtti csönd van. Megrémiszi az embert. Mekkora lesz a vihar? Mekkora kárt okoz majd, miután kitombolta magát? Túléljük-e, vagy eltipor örökre?

Ezrek jajgatását, nők sikítását, gyerekek sírását, férfiak harci moráját hallom a messzi távolból. Vajon mikor ér ide?

Vagy mi robbantjuk ki? Mint már oly sokszor. Sikerral járunk majd, vagy meghalunk mind? Dicsőséggel vagy gyűlölettel emlékezik majd reánk az utókor?

De e nemzet nem enged az elnyomásnak és az elhallgattatásnak! Soha.

Wratin Sándor

Ősz! Te titokzatos ősz,
Mit tartogatsz, hogyha jössz?

Reggelente megfagyasztasz,
Délben pedig kiolvasztasz.

Néha ködbe burkolódzol,
Majd napfényben bontakozol.

Kezedbe tenném!

Kezedbe tenném a szívemet
s nem kérnék mást, csak szeress!...
Értsd meg lelkem rezdülését,
fogd szorosán kezem!

Ha búsan lehajtanám fejem,
mint virágaim őszi reggelen,
emeld fel, nézz szemembe,
mosolyogj rám, kedvesen!

Ha fájón magamba roskadnék,
mint őszi fáról hulló levelet,
kapj el, vonj öledbe,
hajolj hozzám, és el ne eressz!

Ha szememben könny csillogna,
tudd, hogy mit üzen neked,
s mint a nap a virágról a harmatot,
szárítsd fel ajkaddal könnyeden!

Én gyöngé vagyok – te légy erő!
Sebzett vad vagyok – te forrás, éltető!
Ezért kezedbe tenném szívemet,
s nem kérnék mást, csak szeress!

Csongrádi Beáta

A fáinkat megtépezod,
A szép nyarat lealázod.

Így szívünket csak búsrá váltod.

Nagy Viktória

Ebben a rovatban rövid ajánlók formájában segítünk eligazodni a mozifilmek, sorozatok között. Illusztrációként moziplakátokat használtunk. A filmekhez mindenkinek jó szórakozást kívánunk! (Az ajánlók több korosztályhoz szólnak, hisz a lapot szakképzős diákok is olvassák. A filmek némelyike korhatáros. Kérjük, ellenőrizzék ezt még a mozijegy megvásárlása vagy a televíziós, internetes produkció megnézése előtt!)

A te neved – Eredeti japán címén *Kimi no Na wa*, angol címén *Your Name*. Ez egy japán fantasy anime film. Az elején megismerjük a két főszereplőt, Mitsuhát és Takikót. Mitsuha, a lány a hegyekben, egy kis faluban él a nagymamájával és a

kishúgával. Takiko egy Tokióban élő fiú. Egyszer csak arra ébrednek, hogy testet cseréltek. Mitsuha Takiko testébe kerül, Takiko pedig Mitsuha testébe. A teljesen más környezet miatt kisebb nehézségeik akadnak. A testcsere csak egy napig tart, de többször is megismétlődik. A két fiatal nem emlékszik ezekre a napokra, ezért üzeneteket hagynak egymásnak. De ez egy idő után megszűnik. Vajon mi történt? A film látványvilága kidolgozott, csodálatos. A karakterek egyediek, mindenkinek megvan a maga személyisége.

Mogyorós Janka

Úrvihar – *Dean Devlin* rendezte sci-fi katasztrófafilm *Gerard Butler* főszereplésével. Rendkívül szórakoztató, fordulatos, látványos, akciódús film. Nem mentes a műfaj kliséitől, de kár is ezen gondolkodni. Inkább az a kérdés: kijátszhatjuk-e a klímaváltozást?

Sorozatajánló –

Dolunay – A török sorozatok kedvelőinek ajánlom a Dolunayt, amelyet magyar nyelven *Telihold*ként csak az interneten fordítanak. Színvonalas tartalma miatt nagy nézettsége van. A sorozatban előfordul szerelmi háromszög és erőszak

is. Ez a sorozat egy családról szól, akiktől egy rejtélyes rokon gyilkossággal veszi el a cégét. A családban levő egyetlen gyerek, a kis Bulut egyedül marad, majdnem egy hónappal a baleset után a bíróság dönt a sorsáról: vagy a gyilkos unokahúghoz és férjéhez, vagy Ferithez kell mennie, aki édesapja testvére volt.

A bíróság a gyilkosoknak ítéli a még mit sem sejtő kisgyereket. Ferit minden erejét bevetve küzd, hogy megkapja Bulut felügyeleti jogát, de neki sajnos nincs felesége...

Mivel nem szeretnék spoilerezni, nem mesélek tovább. A sorozat pár hónapja van a képernyőn, és egyre több megtekintője van, nem úgy, mint a vele majdnem egyszerre induló Atesböceginék (magyarul Szentjánosbogárnak). Reméljük, a Dolunay nem követi majd az Atesböcegit a súlyllesztőbe. Véleményem szerint ez a sorozat jól megrendezett produkció, tele érdekes szereplőkkel. Ajánlom mindenkinek!

Nyiri Renáta

Szárnyas fejadász, 1982 –

Ha már elhatároztuk, hogy érdekel minket a 2017-es film, nem árt megismerni/újranézni az 1982-ben készült, 2019-ben játszódó sci-fi. A *Ridley Scott* rendezte amerikai-hongkongi filmből megismerhetjük az új alkotás előzményeit, nem utolsósorban egy műfajteremtő alkotást, elődjét nemcsak a mostani folytatásnak, de például a *Terminátor*-, *Battlestar Galactica*-filmeknek is. Kik azok a replikánsok? Mit kezd velük, különösen a *Sean*

Young által alakított női példánnyal a fiatal *Harrison Ford*? Miért kell közülük sokakat kiirtani?

Young által alakított női példánnyal a fiatal *Harrison Ford*? Miért kell közülük sokakat kiirtani?

Szárnyas fejadász 2049

– Nem remake, folytatás! 30 év telt el a 2019-es események óta, és van, ami nem változott. Replikánsokra szükség van, és szükség van az őket kordában tartó fejadászokra is. Új hősrünk *K.* (*Ryan Gosling*), de nem kell nélkülöznünk a régi ismerőst, *Rick Deckardot* (*Harrison Ford*) sem. A műveltebb nézőt is csiklandozó, karkai folytatást *Denis Villeneuve* álmodta vászonra.

A műveltebb nézőt is csiklandozó, karkai folytatást *Denis Villeneuve* álmodta vászonra.

vet, a rettegést magát nem lehet visszaadni. A bohóc túl röhejes megtestesülése a legbelső félelmeknek, túl jól sikerült a gyerekcsapat is. Amit *Andres Muschietti* filmje vissza tud adni, az a bátor kölykök keresetlenül őszinte humora. Ettől aztán rájuk könnyebb emlékezni. De ebben a műfajban jobb a *Stranger Things* sorozat.

AZ – Hát... Kérdés, hogy mit keresel egy *Stephen King*-horrorban. Ha *Kinget*, felejtse el. Ezt a könyvet,

anyám! – *Jennifer Lawrence* és *Javier Bardem* rajongóit először is óva kell intenünk. Nehezen meghatározható műfajú a film, de szerintünk jóval több és kevesebb, mint pszichothriller vagy akár horror. Felejtse el az adrenalin, a kellemes borzongást.

Feladatot kapsz, hogy rájössz, mit is akar a film mondani, pontosan miért is kellett ennyire lassan és ennyire sokat szenvedned. Az erős idegzetűek megtudják, pontosan mennyire is erősek, egyáltalán, akarnak-e erősek lenni (súgunk: ennyire valószínűleg nem). A filmhez nemcsak erő kell, de elemzőkészség, intellektuális türelem és rendkívüli nyitottság is. Allegorikus alkotás magáról az alkotásról, művésről és rajongóról, kínról és áldozatról. A moziba becsábított nézőknek csak kis – értsd: mikroszkopikusan kicsi – része kapja azt, amire számít. Kíméletlen!!!

Dzsungel – *Greg McLean* filmje robinzonád. A *Daniel Radcliffe* alakította *Yossi Ghinsberg* egy félresikerült kalandtúra során a dzsungelben ragad, és megküzd a természettel, a veszélyekkel, önmagával. Az igaz történet egyesek szerint „semmit sem tesz hozzá a műfajhoz” – nem mintha az

eddig megismert sztorik igazak lettek volna. Más szóval senki nem turbóz fel semmit, senki nem szánja ezt vallásos erkölcsi példának, horrornak, fejlődéstörténetnek.

Egyeseknek kevés, másoknak – azért vannak durva jelenetek – sok. Aki beéri a valósággal, és arra kíváncsi, min ment keresztül *Yossi*, anélkül, hogy kifejezetten közönségszórakoztató reformtörékvései lettek volna szenvedés közben, annak tanulságos lehet a történet.

Október 23-át rövid ünnepi műsorral és Matúz Gábor *Nincs kegyelem* című filmjének megtekintésével ünnepeltük. Sokat tanulhattunk a filmből, mégis vegyes reakciókat váltott ki. Álljon itt ezért egy kritika, ám fontosnak tartjuk, hogy mellette megjelenjen az is, amit mások a film érenyeiről írnak. Ne menjünk el a mondanivaló lényegi része mellett!

Tiszteletreméltó, fontos és ügyetlen

Nem illik kedvezőtlen kritikát írni fontos filmről. Fontos ismerni a fontos filmeket. *Matúz Gábertől* ajándékot kaptunk – mi iskolai szervezésben, az idei nemzeti ünnepre. Fontos filmet az 1956-os salgótarjáni sortúzról, amiről a legtöbben nem is tudtunk. Fontos mondanivalót arról, hogy a történet, a szomorú történet sem ott ér soha véget, ahol véget ér.

Nem illik kedvezőtlen kritikát írni fontos filmről. Mégis megteszem, éppen azért, mert a mondanivaló túl fontos. A rendező nem titkolt szándéka volt ugyanis, hogy az ifjúsághoz hozza közelebb a történetet, és elég világosan láthattuk, hogyan reagál az ifjúság.

A koncepció világos: egyéni történetekkel közelebb hozni a nézőhöz bűnösöket és áldozatokat, életüket, motivációikat még a tragikus esemény, a sortúz előtt. A halottak nem lehetnek csak egy szám, egy adat. Ez világos és tiszteletreméltó törekvés.

Ugyanakkor a dokumentumfilm és a játékfilm keveréséhez, ízléses vegyítéséhez fontos az arányérzék. Elhangzik, hogy van tanú, aki akkor óvodás volt, anyuka volt, szerelmes volt, nőnél volt, kenyeret vett. Ennek ellenére a játékfilm-jeleneteket a szexjelenetek uralják.

Persze. Kell. Érzékeny, érzékenyítő dolog. Egyszer. Lehetne benne ovis csoport, kenyérvásárlás, mindennapok. De inkább csak ez. A mondanivaló szempontjából túl sokszor, elfeledtetve a lényeget. Nem vagyok prűd, sose voltam. Csak érzékeny vagyok az arányokra, de ha nem lennék is, a gyerekek reakciója figyelmeztet. Ugyanis nevetnek, tapsolnak. Zavar. Már mint nem engem zavar. Bennük van a zavar. Nem az jutott el a tudatukig, amit a rendező szeretett volna.

A moziból kilépve nem emlékszem a város nevére, nem emlékszem az áldozatok számára. A gyerekre emlékszem, aki mellettem ült. Ahogy az órát figyelte, mikor lesz vége. Ahogy nevetett.

Sajnálom a témát, a mondanivalót. Kár volt bele *Törőcsik Mari* felejthetetlen pár perce, és *Ráckevei Anna*, *Kubik Anna*, *Györgyi Anna* kiváló alakítása is. Mert nem erre emlékszik az ifjúság, akikhez közelebb kerülhetett volna a tartalom. Ami túl fontos.

Nem illik kedvezőtlen kritikát írni fontos filmről. De ebből az alkotásból ki kellene vágni három szexjelenetet, és az lehetne, aminek szánták. Így viszont nem más, mint rengeteg munkával készült, tiszteletreméltó törekvésből származó, mégis ügyetlen próbálkozás.

Mikó Anna Júlia

Azoknak, akik többet szeretnének megtudni a filmről és az alkotók szándékairól, álljon itt néhány fontos hivatkozás. Egy kritika nem kritika. Ajánljuk ezeket is olvasásra!

- *Válogatás nélkül lőttek – van-e kegyelem?* – Kézdi Beáta sorai kotoszo.blog.hu-n.
- *Egy pozitív diákvélemény* – Szócsek Edina 5/5-ös értékelése a filmről a facebook-on.
- Palik Zsuzsa 5/5-ös értékelése ugyanott, aki belülről, statisztaként is átélhette a forgatást.
- *Vértelen forradalom, brutális megtorlás* – Interjú Matúz Gáborral, a film rendezőjével a nullahategy.hu-n.

Cynthia Hand: Amikor búcsúzunk

Azért volt jó olvasni, mert elgondolkodtatott. Bár már egy éve, hogy olvastam a könyvet, még mindig élénken él az emlékezetemben a cselekmény, és minden érzelem, amelyeket a karakterek szavai és tettei váltottak ki. Nagyon sok hasonlót olvastam már, szeretem a mély gondolatokat rejtő regényeket, de ez mind közül kiemelkedik. A könyv számos pozitívummal rendelkezik, kezdve akár magával Lexivel. Hiszen nem különbözik tőlünk. Ugyanazokkal a problémákkal, – mint például a továbbtanulással vagy a szerelemmel – küzd, mint mi, és épp ettől válik a karaktere kézzelfoghatóvá, illetve tragikusá.

Senkinek nem lenne szabad átélni azt a fájdalmat és szenvedést, amit neki kellett, belekerülni egy olyan családi konfliktusba, amilyenbe ő, és kinyomozni egy szerettének tragédiáját, ha válaszokat akar, amit neki muszáj volt. Mindezt tette olyan bátorsággal, amelyről ő

maga nem is tudott. A történet nem primitív, és ez talán az egyik legnagyobb pozitívuma. A szerző mindvégig, de főleg a végén ügyesen kezeli a szálakat, és folyamatosan igazítja, hogy életszerű maradjon. A naplószerűen megírt fejezetek megmutatják az előzményt, de nem uralkodnak a történeten, ezáltal végig Lexi helyében érezzük magunkat. Mivel szépen lassan tudjuk meg a múltját, és ezzel egy időben megismerjük a jelenét, képtelenek leszünk megmondani a történet végét, a karakterek jövőjét, ami gyönyörű megoldás.

Sok könyv elcsúszik azon, hogy ráfókuszál valamire, a fájdalomra, a bánatból való kievickélésre, vagy a karakterek motivációjára, de Cynthia Hand fogta mindezt, egybegyúrta, és képes volt olyan kicsi adagokban adni, hogy végig azt éreztem, én vagyok a főszereplő. Ami hátborzongató és lenyűgöző egyben. A végkifejlet pedig duplán gyönyörű. Percekig csak sírtam utána. Mivel nem tudom, hányan olvassák el ezt olyanok, akik nem ismerik a könyvet, nem írom le, mi történt, mert ezt mindenkinek el kell olvasnia. Egy életre szóló élmény.

Ne olvassa el, aki könnyed olvasmányra vágyik. Ez egyáltalán nem humoros, vagy könnyen emészthető, és mindemellett rengeteg érzelmet vált ki az olvasóból. Ha egyetért, azért, ha nem ért egyet, azért. Semmiképpen sem egy laza esti olvasmány. A könyv tele van tragédiával, érzésekkel, és sírással, ezért ne olvassa el, aki nem bírja a borongós hangulatot, a szomorú, vagy épp megható jeleneteket. A történet lelki mélységekig merül, és olyan témákat boncolgat, mint a fájdalom, a halál, a gyász, magány, és mindezek feldolgozása. Annak sem javaslom, akit érzékenyen érint a történet, mert már vesztett el valakit eképp, és válaszokat keres. Ugyanis a könyv elhitei velünk, hogy a miértéken van a hangsúly, és fél könyvön át keressük a válaszokat, de a végére szinte semmi nem derül ki. Persze, félig-meddig megtudjuk az indokot, ám ez az egyik dolog, ami nem tetszett a könyvben. Ugyanis az apa miatti és a szerelmi bánat nem mutatta be azt a drámai felhangot, amire felkészített a könyv. Szerintem volt valami más a háttérben, amiről nem tudunk, és ettől válik igazán életszerűvé.

Ne olvassa el, aki a fiktív történetek rajongója, ugyanis ez minden egyes szavával a valóság. A történetben egyetlen szellem kap helyet, a gyász. Ami nem tudni mikor és hogyan, de lapról lapra érezhetőbb és fájdalmasabb. Illetve annak sem ajánlom, aki a benne levő szerelem miatt olvas, hiszen itt erről nincs szó. A történetben helyet kap ez a szál, de nem központi. Mégis gyönyörű a végkifejlete.

Annak ajánlom, aki képes befogadni a történetet. Nem mindig egyszerű, kitartást igényel, és meg is ríkat, de csodálatos érzelmekkel és gondolatokkal lehetsz gazdagabb. Bár a lapok egyre gyorsabban pördülnek az olvasó szemei előtt, a történet nem rohan. Bár történet szempontjából az efféle megfontolt lassúság csak helyenként érzékelhető, így nem is zavaró, az válassza ezt a könyvet, aki kedveli, vagy legalábbis meg tudja szokni ezt a tempót. Nem mondanám, hogy karakterfejlődés történik a könyvben, sokkal inkább kibontakozás. Bár Lexi a történet hatására teszi, amit tesz, végső soron önmagát és a lelkét nem tudja kicserélni, mindig is az a matekszerető lány marad, még akkor is, ha elveszti az öccsét. Ezért annak ajánlom, aki önmagát szeretné jobban megismerni. Ez általánosságban elég sok könyvre elmondható, hiszen attól jó a könyv, ha döntéshelyzeteket ad, amiket megoldhatunk, ebben a történetben viszont mélyebb kérdések vetődnek fel, mint hogy hogy győzzünk le valakit.

Hisz a regény során ráébredsz: a legnagyobb ellenség az életben önmagad és a lelkiismereted. Nem lennék a regényben főhős, és a történet során rájöttem, mégis az vagyok. Ha nem is a könyvön belül, de mindannyian azok vagyunk, mert senkinek sem ismeretlen a fájdalom egy bizonyos éra után. Lexi egy kedves, szép és okos lány. A naplójából megismerhetjük az életét és a boldog emlékeit. A matekszeretete és a bárki iránti kedvessége teszi őt egy csodálatos személyiséggé. Szerető családja, barátai és fiúja is volt a tragédia előtt, mondhatjuk, hogy boldogan élt. Azonban a tragédia megtörténte után már nem ugyanaz a lány. A gyásztól kezd kiüresedni, elnyeli a bánat, és lassan elveszti önmagát. Ellöki magától a szerelmet és a barátokat, apja már azelőtt sem állt mellette, anyja fia elvesztése miatt használhatatlan a segítségre. Így Lexinek az ő sajátos, mechanikus, számokban gondolkodó agyával, egyedül kell feldolgozni öccse öngyilkosságát, ami egy hatalmas feladat.

Nem szeretnék a helyében lenni, nem szeretném elveszteni a testvérem. Persze senki sem. Az író nő saját tapasztalataira alapozva alkotta meg a főhőst, mivel ő is elvesztette az öccsét hasonlóképp. Ezért olyan szívemarkoló Lexi története. Minden tiszteletem az övé, amiért a történet végére képes volt valamennyire kievickélni a magányból. Vannak dolgok, amiket lehet, hogy másképp tettem volna, de erről csak akkor bizonyosodhatok meg, ha átélem. Nem akarok a főhős helyében lenni, mert ez a történet vele tökéletes. Az ő gondolataival, az ő naplójával és az ő érzelmeivel. Ő az a példakép, aki bármilyen megmérettetés során eszembe jut, aki motivációt ad, és a gondolatai és tettei segítenek megérteni sajátjaimat. Ezért én semmi pénzért nem cserélném őt le! Megváltoztatnám a könyvben azt a két dolgot, ami leginkább zavar. Az első Patrick öngyilkossága. Kissé erőltetett volt, az okát sem nagyon értettem, bár lehet, hogy bennem van a hiba. De ezt még esetleg megértem. Viszont ami nagyon zavart, az Lexi anyukája. Természetesen őt is hatalmas veszteség érte a fia halálával, amit én fel sem tudok fogni. De mindemellett úgy gondolom, ha az első néhány nap nem is, de egy kicsit figyelhetett volna jobban a lányára. Hisz már csak ő maradt neki. Persze, értem, a gyász megváltoztatta, de akkor is, ezt én nem fogadom el teljes mértékben. A történet viszont a lezárással együtt lesz teljes. Fel sem fogja az olvasó, mennyire gyönyörű könyvet olvas, ameddig nem végez. Az én szívembe belelopta magát a regény, és reméljük, hogy nagyon sok ember elolvassa. Mert ezt a történetet mindenkinek olvasnia kell.

Rabb Timea

#kedvesüzenetek

„Ragasszuk tele a világot kedves üzenetekkel” – Keress rá, megéri!

Idén novemberre már másodszor szerveznek kis találkozót az ország különböző részein, ahol egy megadott helyszínen és időpontban találkoznak azok, akik együtt szeretnék kedves, inspiráló idézeteket, üzeneteket írni, vagy csak „kreatívkodni”, és kirakni az üzeneteket a város bármely pontján.

Budapesten, Szegeden, Veszprémben, Pécsen, Pásztóban is szerveznek találkozót. Persze ide nem kötelező elmenni, hogy részesei legyünk ennek a kezdeményezésnek. Otthon is írhatunk egy papírra idézetet, üzenetet, és kirakhatjuk a városunk bármely pontján. Ha éppen mi találunk egy szép idézetet a városban, nyugodtan elvihetjük, ha megtetszik.

Már nagyon elterjedt az országban ez a mozgalom, Facebook-csoportok jöttek létre, ahol képeket osztanak meg, milyen idézetet találtak a városban.

Ennek az egésznek a lényege, hogy az emberek szürke hétköznapjait szebbé, színesebbé tegyék ezzel a kis aprósággal.

Nagy Kitti

Aranyköpések

„– Mi a sztyeppe?

– A jurttát borító, állatbőröből készült alkotóelem.”

(Fűrész Csilla gyűjtése)

„Az utópia egy elképzelt való világ.”

„Külső szemmel meséli el a történetet.”

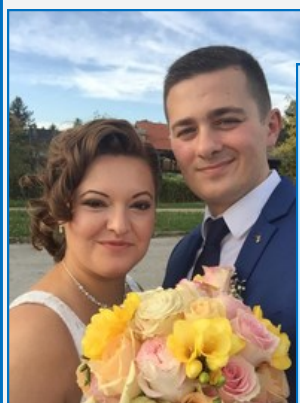
„Meggazdagodott és nincstelen lett, a pénz elvesztette a fejét.”

„– Ki volt Tímár Mihály?

– Teréza mama lánya.”

(Mikó Anna Júlia gyűjtése)

Gratulálunk!

Volt diákunknak, *Kecsés Árpádnak* és feleségének, *Besztercei Andreeának*, akik majdnem egy évvel gyönyörű kislányuk, *Emily* születése után, október 12-én kötötték össze hivatalosan is az életüket.

Volt diákunknak, *Tóth Péternek* és párjának, *Tarkó Anettnek*, akiknek október 1-jén, 4 óra 40 perckor megszületett *Tóth Benedikt Péter* nevű kisfiuk 3000 grammal és 49 centiméterrel.

Volt diákunknak, *Dávid Vanesszának* és edzőjének, *Deli Tamásnak*. Vanessza november 3-án aranyérmet nyert a *IMWF MAS-Wrestling World Cup 2017 - II.Stage Bothúzó Világkupán*.

Volt diákunknak, *Király-Al-Nashef Sawsan Annának* és férjének, *Király Istvánnak*, akik szeptember 9-én házasodtak össze.

Egészségügyi szűrések

Már augusztusban megkezdődött, és azóta is tart az idei egészségügyi szűrések sora. Diákjaink folyamatosan részt vesznek a város életében, a különböző rendezvényeken.

Iskolánk is részt vett a SZIN-en, ahol a Szakmaverzum sátránál igyekeztünk bemutatni képzéseinket, és mindenkit szívesen vártunk egy kis frissítő masszázsra.

Szeptember 9-én a Szakmák utcájában volt alkalomunk bemutatkozni a Tágas Tér Fesztiválon, a Vértónál. Itt Molnár Éva, Lipcsei Marianna, Lelt Klára és Egervölgyi Lilla volt jelen diákjainkkal, és egész nap bemutatókat, szűréseket tartottak.

Szeptember 10-én, a gyálaréti falunapon is nagy érdeklődéssel fogadták szűréseinket. Ide Farkas Rózsa tanárnő kísérte diákjainkat.

Iskolánk szűrő csapata legközelebb szeptember 16-án jelent meg a Béke utcai Általános Iskola rendezvényén. Szűréseket, elsősegélynyújtás-bemutatót tartottak, ezúttal Lipcsei Marianna tanárnő vezényletével.

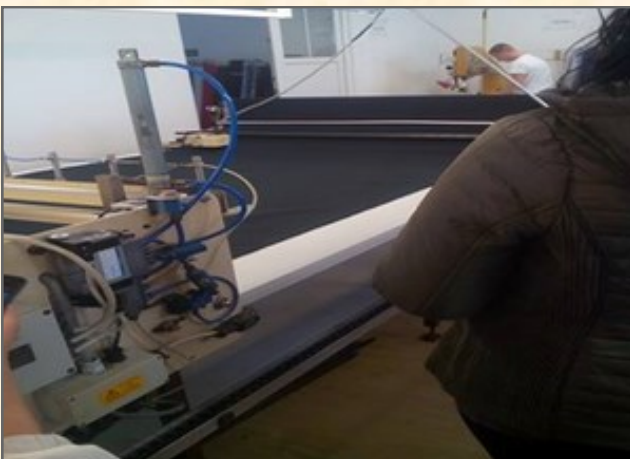
Értékes és fontos alkalmak ezek, amelyekben rengeteg pluszmunka van tanáraink és diákjaink részéről is. A teljes információ híján nem tudjuk minden diákunkat felsorolni, így inkább csak köszönjük mindenkinek a lelkesedést!

2017.10.07-én látogatást tettünk a tápéi Vektor Kft.-ben. A cég főként a speciális munkaruházatok gyártásával foglalkozik már harminc éve.

Nagyon izgatottan vártuk, hiszen már nagyon sokat hallottunk a cégről. Először az irodába vittek minket, ahová beérkeznek a Budapesten felvett és feldolgozott megrendelések, majd a Vektor rendszerben feldolgozzák a beérkezett információkat, és elkészítik a gyártáshoz szükséges információt, leírást. Ezután megrendelik a szükséges anyagokat és kellékeket.

Mikor itt végeztünk, Gabi (Gombár Gabriella) átvitt minket az irodájába, ahol a szabáshoz szükséges felfektetési rajzokat készíti. Ez nagyon sok munkát és precizitást követel, hogy minimális veszteség keletkezzen.

Elmondta nekünk, hogy minden munkaruhát ugyanarra a méretre szabnak ki, és ezt követően alakítják azokat méretre.

Közben Andi (Antal Andrea) is odajött hozzánk – ő a cég termelésért felelős igazgatója –, aki elmondta nekünk, hogy nagyon keményen kell dolgozniuk, mivel rövidek a határidők. Ezért vannak olyan termékek, amelyeket a bedolgozóknak adnak ki, vagy esetleg másik cégnek bér-munkában.

A munkaruhákat minősíttetniük kell. Ez Magyarországon nem lehetséges, így vagy Franciaországban, vagy Ausztriában minősíttetik a tűzőruhákat.

Ezt követően átmentünk a szabászatra. Nagyon érdekes volt, láthattunk levegős továbbítást, és a legmodernebb terítőgépeket. Az egyik terítőgéphez szükség van egy emberre, aki figyeli a gépet és beállítja, mikor mit csináljon a gép.

A másik gép már annyira modern, hogy nincs szükség arra, hogy ott álljanak mellette, elég, ha mindent beállítanak rajta, és azt a gép saját magától elvégzi.

Amikor ott voltunk, pont a vegyvédelmi ruhához szabták az alkatrészeket. Andi elmondta nekünk azt is, hogy erre a fajta ruhára nagyon kevés idejük van, mivel a csomag felbontásától huszonegy napjuk van a gyártásra, máskülönben az anyag elveszíti védelmi funkcióját, és nem használható.

Innen átsétáltunk a raktárba. Jó volt látni, hogy ez a cég teljesen más tárolási rendszert alakított ki a többi céghez képest.

Ők állítva tárolják a végeket, és mindig csak az van bent a raktárban, ami éppen szükséges, a többit egy konténerben tárolják. Van végbeemelőjük is, de sajnos ezt nem láthattuk működni.

A raktár után felmentünk a varrodába, ami sokkal kisebb és családiasabb hangulatú volt, mint gondoltam. Láttunk olyan gépet, amely a varratokat vízállóra rögzíti.

Innen átmentünk a meóba. Nagyon furcsa volt, hogy minden egyes darabot ellenőrizniük kell, és ha mindent rendben találnak, akkor mehet csomagolásra, és még a csomagolás is átnézi egyszer.

Végezetül a kellékraktárba mentünk, és ott láthattunk tűzálló cérnát. Kipróbálhattuk, hogy tényleg kibírja-e. Előtte Andi elmondta nekünk, hogy három másodpercen belül el kell aludnia a tűznek.

Összességében izgalmas és érdekes volt ez az üzemlátogatás, nagyon jó volt olyan technikákat és megoldásokat látni, amit eddig még nem láthattunk sehol. Jó volt, hogy alapos magyarázatokat kaptunk mindenről, és az is, hogy szívesen láttak minket. Ez egy olyan cég, ahol örömmel dolgoznék akár életem végéig is.

Király Orsolya

Híres divattervezők – The Four

A designer csapatot *Gálvölgyi Anett, Kormos Zsófia Anna* és *Miovác Márton* alkotja, akik a Kelet és a Nyugat kontrasztos elemeit mixelik össze merész, mégis finom kreációkká. A csapat 2010 óta dolgozik együtt. A *The Four* tervezői a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem Divat- és Textiltervezés szakán ismerkedtek meg egymással, és már az egyetemi évek alatt belevágtak a közös munkába.

A kollekciók hagyományos és modern technika alkalmazásával, lézervágással készülnek. (A lézervágással ruha- és függönyanyagokat vághatunk ki. Ez a művelet a vágási szélek nagyfokú precizitásával és az állandó minőségű eredménnyel tűnik ki. Ezen kívül a textíliákat a lézergravírozással ki is egészíthetjük annak érdekében, hogy vonzó optikai hatásokat és felületi struktúrákat érjünk el.)

A csapat a *Gombold Újra!* 2011-es bemutatóján elnyerte a *Fashion Issue* különdíját. Ennek köszönhetően 2012-ben erasmusos diákként egy szemesztert Párizsban, az *École Duperré* intézményében tölthettek.

Hazatérve már a *Marie Claire Fashion Days* bemutatójára kellett készülniük. Az indulás óta volt közös projektjük az *Ivanka Concrete Design*-nal és a *Samsung Hungary*-vel. 2013-ban a *Young Creative Chevrolet* nemzetközi verseny divat kategóriájának első díját is a elhozták.

Az olimpiai formaruhákért is ringbe szálltak. A *The Four* csapatát 2014-ben beválogatták a Design Terminál mentorprogramjába, vagyis egyike lehet annak az ötnek, akiket mentorok támogatnak.

A *FINA Budapest 2017 – Vizes Világbajnokság* formaruhák tervezésére számos fiatal magyar tervező munkái közül végül a *The Four* stúdió alkotásait választották ki.

„Eddig szerelemből terveztünk, a belső intuícióinkra hallgatva építgettük a *The Fourt*. A márka pozicionálásában és abban, hogy szervezeti szinten miként tudjunk hatékonyan működni, sokat segít a mentorprogram.

Mi alapvetően kreatív emberek vagyunk, soha nem foglalkoztunk ezzel, de be kellett látnunk: ahhoz, hogy megálljuk a helyünket a piacon, hogy tényleg profivá váljunk, ezeket a kompetenciákat el kell sajátítanunk.” (Miovác Márton)

A tervezőgárda a hazai mellett az ázsiai piacra gyárt, és európai országokban is jelen van.

Összeállította: *Surján Kornélia*

Finnországi kapcsolat – ezúttal az egészségügyben!

Október 20-án a finnországi Tamperéből látogatott hozzánk néhány tanár. Látogatásuk célja a jövőbeli jó kapcsolat, cserediák-program elindítása az egészségügyi szakképzés területén. Finnországot már jól ismerik cserekapcsolatunk révén a művészeti szakirányon tanuló diákjaink, az egészségügyi szakirányú tanulók *Dániában*, a szociális ágazaton tanulók *Franciaországban* tölthetnek tanulságos időszakokat. Van német cserekapcsolatunk is, és formálódik egy *szabadkai* együttműködés. Úgy tűnik, ezen a téren egyre több lehetőséget tudunk biztosítani.

Egy kis vidámság – flash mob a suliban

A flash mobok (villámcsődületek) szervezése nem teljesen idegen iskolánktól.

Néhány éve a Leiner Laura Szent Johanna Gimi című könyvsorozatához szervezett vetélkedőn, tavaly a Pályaválasztási Vásáron próbáltunk ki

hasonlót. Az idén is a Pályaválasztási Napokra próbáltunk, és az egyik próbából szerveztünk vidám, éneklős, meglepetésszerű toborzó iskolabejárást.

A tanárokból és diákokból szerveződött csapat a „*Vár a, vár a, vár a Kossuth Zsuzsa!*” kezdetű, a *Hafanana* dalmára írt „indulót” énekelve, gitárkísérettel vonult végig a lépcsőkön, folyosókon.

Már egyet sem kell aludni, ugyanis MA INDULUNK DÁNIÁBA! Kimondani is fantasztikusan jó érzés. Lassan négy napja nem alszom jól az izgalom miatt, but who cares. Ma végre kijutunk.

Mellesleg, mire ezt olvassátok, nagyjából már a reptéren leszünk. Ezt a bejegyzést is útközben írtam (nagy részt, természetesen). Már előtte voltak érdekes pillanatok. Vegyük például a csomagolást... Nos, azt a káoszt látni kellett volna. Utólag is sajnálom, Anya és Apa, a hisztit, amit azért csináltam, mert ugyan bőven benne voltam a 20 kilóban, csak éppen a ruhák nem fértek a bőröndbe, az ajándékokról nem is beszélve... szörnyű volt, de megoldottuk. Pénteken összeültünk a lányokkal, és megtárgyaltuk kemény egy perc alatt, ki mi-

lyen kütyüt hoz magával, utána persze teljesen más dolgokról kezdtünk el beszélgetni. Lányok vagyunk, ez belénk van kódolva.. De, ha tehetitek, mindenképp látogassatok el a Sütibe (nem szponzorált tartalom), isteni ott a cappuccino. Tegnap viszont már tükön ültem, 6-7x ki-be pakoláztam a csomagom, lemértem, kb. 15 kg, de mégsem bírom el. Érdekes lesz, az biztos. Ma viszont az eddigieknél is izgatottabb voltam. Kettőkor még egyáltalán nem éreztem, hogy álmos lennék, ezért elkezdtem a bejegyzést. Az éjszakámat nem is részletezném tovább, tele volt forgolódással, izgatottsággal. Csak a szokásos indulás előtti állapotok. Reggel végre, egy nagy adag kávé után (enélkül nem is létezem) stresszoldó takarításba kezdtem, meg újra a bőröndöm tartalmát vizslattam, mert még nem ment eléggé az agyamra, hogy nagyon tele van. Megvolt az utolsó itthoni ebéd – hiányozni fog, nagyon –, ezután szenvedtem csak. Lassan telt az idő az indulásig. Most meg mind a négyen a kisbuszban ülünk, úton a legújabb kalandunk felé. Könnyes búcsút vettünk mindenkitől (megfogadtam, hogy nem sírok, fogjuk rá, hogy sikerült betartani). Néztétek el, hogy nem lett hosszú, ez most ilyen rövidre sikerült, de a reptérről még valamilyen formában jelentkezünk. Puszi minden otthoninak!

Békési Bella, november

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Az SZSZC Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolája - a hagyományoknak megfelelően - a 2017/2018-as tanévben is meghirdeti középiskolás diákok részére divattervezői pályázatát.

PatternCurator

PatternCurator

A pályamunkák elkészítésekor a következő lépéseket érdemes követni:

- Az inspirációhoz gyűjts anyagot, és kreatívan dolgozd fel a választott témát.
- Készíts bármilyen színes, vegyes vagy grafikai technikával terveket: ruhaformára, ruharészletekre, kiegészítőkre.
- A rajzokat A/4-es méretben készítsd el, összesen 4db komplett ruhatervet kérünk.
- A terveket keretezd be vagy ragaszd kartonlapra.
- Minden alkotás hátoldalán szerepeljen a neved, korod, e-mail címed, iskolád neve és címe, illetve felkészítő tanárod neve.

Csak egyéni pályázatokat fogadunk el.

A pályamunkák elbírálási szempontjai: kreativitás, az egyéni stílus, a rajzok kivitelezése és bemutatása.

A legkiválóbb pályamunkák díjazásban részesülnek. A díjátadóra és a kiállításra iskolánk karácsonyi ünnepségén 2017. december 21-én kerül sor.

Beadási határidő: 2017. november 30.

Postázási cím: SZSZC Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolája, 6724 Szeged, Kodály tér 1.

DENIM:

Tervezz ruhákat, amelyekhez farmeranyagot használsz! Törekedj a környezet-tudatosságra, nézz utána az ideai trendeknek és alkoss valami egyedit!

vagy

FA:

Keress ihletet a fák között! Indulj ki az anyag textúrájából vagy a növény formáiból - ahogy tetszik! Ruháiddal fejezd ki a természet szépségét!

DIVATTERVEZŐ PÁLYÁZAT

Az SZSZC Kossuth
Zsuzsanna Szakképző Iskolája
- a hagyományoknak
megfelelően - a 2017/2018-
as tanévben is meghirdeti
felsőtagozatos általános
iskolás diákok részére
divattervezői pályázatát.

CSILLAGOK KÖZÖTT

KOZMIKUS JELENSÉGEK
Tervezz olyan ruhákat és kiegészítőket,
amelyeket a galaxisok, bolygók, ködök
vagy éppen a Hold kráterei inspiráltak!

SCIENCE-FASHION

Legyen ihletőd a tudományos fantasztikum!
Dolgozd bele ruháidba akár a kicsi zöld
marslakókat, Dart Vader sisakját vagy az
Enterprise űrhajót!

A pályamunkák elkészítésekor a következő lépéseket érdemes
követni:

- Az inspirációhoz gyűjts anyagot, és kreatívan dolgozd fel a választott témát!
- Készíts bármilyen színes, vegyes vagy grafikai technikával terveket: ruhaformára, ruhareszletekre, kiegészítőkre!
- A rajzokat A/3-as vagy A/4-es méretben készítsd el, összesen 4db komplett ruhatervet kérünk!
- A terveket keretezd be vagy ragaszd kartonlapra!
- Minden alkotás hátoldalán szerepeljen a neved, korod, e-mail címed, iskolád neve és címe, illetve felkészítő tanárod neve!
- Csak egyéni pályázatokat fogadunk el.
- A pályamunkák elbírálási szempontjai: kreativitás, az egyéni stílus, a rajzok kivitelezése és bemutatása.
- Pályázati munkádat bemutathatod divat- és stílus-tervezés szakra jelentkezéskor az alkalmassági díjazásban részesülnek. A díjátadóra és a kiállításra iskolanapunkon, 2018. február 19-én kerül sor.

Beadási határidő: **2018. január 26.**
Postázási cím: SZSZC Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolája,
6724 Szeged, Kodály tér 1.

Ne feledd!

November 14-én idegennyelvi szövegértési csapatverseny lesz.

November 16-17-én mutatkozhatunk be a Pályaválasztási napokon, az Ifjúsági Házban.

November 18-án családi pályaválasztási nap lesz az Agórában.

November 22-én, 10 órától nyílt napot szervezünk a 8. osztályosok számára.

November 25-én lesz a szalagavató bál a Kék csillag étteremben.

November 28-án tartjuk a Szép magyar beszéd verseny iskolai fordulóját.

November 30-a a középiskolásoknak szervezett divattervező pályázat leadási határideje.

December 4-én 13.30-kor lesz az AIDS vetélkedő.

December 5-én receptfordító verseny lesz.

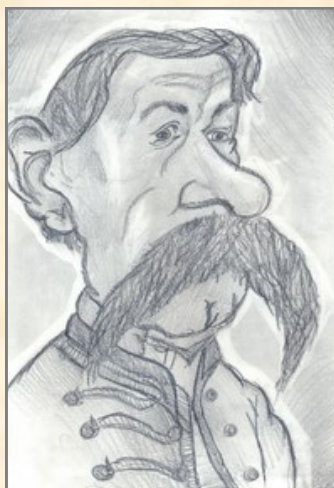
December 11-12-én képzőművészeti kiállítás lesz az iskola aulájában.

December 13-án 10 órától ismét nyílt napot tartunk a 8. osztályosoknak.

December 21-én lesz az iskolai karácsonyi ünnepség. Ekkor lesz a középiskolás divattervező pályázat eredményhirdetése is.

A téli szünet előtti utolsó tanítási nap december 21-e. Legközelebb január 3-án, 8 órakor kell majd iskolába jönni. Ekkor megtartjuk a hagyományos újévi gyaloglást: 2018 métert teszünk meg az iskola melletti kiserdőben. Mindenki öltözzön a sétának megfelelően, sportcipőbe, meleg ruhába!

Január 5-én lesz az osztályozó értekezlet a keresztféléves képzésben.

2017-ben ünnepeltük nagy költőnk, Arany János és névadónk, Kossuth Zsuzsanna születésének kétszázadik évfordulóját. Rájuk emlékszünk Fekete Zsófia portréinak közlésével utolsó 2017-es számunkban.

A KÁZSÉ (Egész Könnyű) lapot kiadta: a Szegedi Szakképzési Centrum Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolája.

Felelős kiadó:

Horváth Levente Attila igazgató.

Felelős szerkesztő: Mikó Anna Júlia.

Szerkesztették: Csongrádi Beáta, Földi Lili, Kothencz Gabriella, Varga Szasza.

A fotókat készítették: Csongrádi Beáta, Lelt Klára, Mikó Anna Júlia, Molnár Éva.

Illusztráció: Balogh Violetta – Nagy Lilla (címlap), Benke Brigitta, Fekete Zsófia, Nagymihály Márta, Pipicz Katalin.

A lapban megjelenteket írták:

Barát Judit, Békési Bella, Csongrádi Beáta, Egervölgyi Lilla, Fejes Edit, Hódosi Nóra, Király Orsolya, Kothencz Gabriella, Marancsik Márta, Mikó Anna Júlia, Mogyorós Janka, Molnár Éva, Nagy Gitta, Nagy Kitti, Nagy Viktória, Nyiri Renáta, Ördög Regina, Rabb Tímea, Surján Kornélia, Szunyogh Vivien, Varga Szasza, Wratin Sándor.

A cikkeket, felhívásokat, aranyköpéseket köszönjük tanárainknak és diákjainknak!

Szeged, 2017. november